

Sandhed, og er Repræsentantskabet et sandt Udtryk af Folket, saaledes som Flere nu paastaar, saa vil Foreningen heller ikke ophøre at være den større, selv om man tillader Concurrence, naar deri kan asikreres sikrest og billigst. Det følger af sig selv, at vil den høitagtede Justitsminister paa et andet Sted søge at tilvejebringe et Forslag til en anden og rigtigere Sammensætning af Repræsentantskabet, da skal jeg med største Glæde frasalde min Paastand, saameget mere, som, hvad jeg allerede har bemærket, Forslaget ikke er det, jeg helst ønskede, men at jeg helst ønskede en forandret Sammensætning af Repræsentantskabet efter en anden Valgmaade. Det er jo en Kjendsgjerning, at Anledningen til, at Loven af 4de Marts 1857 udkom, var netop deels, at der befandt sig at være Mangler ved den ældre Lov af 29 Febr. 1792, deels at der var ført mange Klager fra Sjælland over den Forurettelse, der i saamange Aar havde fundet Sted med Hensyn til Udbetalingen af et Extracontingent. Det var ikke alene en mangeaarig Erfaring, man kunde paaberaabe sig, men denne Erfarings Rigtighed kunde ogsaa godtgøres gennem Statistiken. Og vil man see hen til, hvorledes dette Forhold statistisk havde stillet sig, f. Ex. i de ti Aar fra 1843—53, saa troer jeg, at man vil finde, at Klagerne ikke vare ugrundede. Det er ikke disse 10 Aar alene, mine Herrer, hvorpaa disse Klager stotte sig; de stotte sig paa et langt Aaremaal, der gaaer 30—40 Aar tilbage i Tiden, og det er mange Aar siden, at jeg fra Branddirecteuren i Sjælland modtog stærke Opfordringer til at tage mig af denne Sag. Af de statistiske Oplysninger fremgaaer det, at i de nævnte 10 Aar, fra 1843 til 1853, har Sjælland betalt ca. 422,000 Rbd. som Extrabidrag udover, hvad der vilde være medgaaet til at dække dets Brandskader, ja, et enkelt Amt har betalt mellem 60 og 70,000 Rbd. og derover, og det kan endog saa bevises, at mindre Aredsbe have betalt ca 89 pCt. mere, end Brandskadernes Beløb udgjorde for denne Aredsbe. Det maatte jo saaledes erkjendes, at dette Forhold var misligt, og det var ogsaa erkjendt af Regjeringen, før Loven af 4de Marts 1857 udkom, efter hvis § 22 der skulde vælges 15 Repræsentanter. Det er jo nu factisk, at disse 15 Re-

præsentanter kom til at bestaa af 10 fra Nerne, og for Sjælland som den prægraverede Deel kun 5, hvoraf 2, nemlig 1 fra Nerne og 1 fra Sjælland, ikke indfandt sig ved Mødet, saa der var 9 mod 4. Jeg misfjender ingenlunde den høitagtede Justitsministers gode Hensigter med en saadan Sammensætning, det gjør jeg langt fra ikke, men jeg skal kun tillade mig at gjøre opmærksom paa Repræsentantskabets Tilblivelse og Følgerne af, hvad der saaledes af dette Repræsentantskab, saaledes sammensat, blev bestemt. Da Repræsentantskabet var sammentraadt, blev der, som bekjendt, af Obornes store Majoritet foretaget væsentlige Forandringer i Loven af 4de Marts 1857 i to Punkter, og det vel at mærke to væsentlige Punkter i den nye, Lov inden den var prøvet. Disse to Punkter angik de 100 Aens Afstand, som vare fastsatte i Tarifen til Sjællands Fordeel, og dernæst den Forandring i Tarifen, som gik ud paa et stort, gjennemgribende Afslag i Contingentet for de større Eiendomme, hvorved disse kom til at betale ca. 24,000 Rbd. mindre i aarligt Contingent, end de vare pligtige efter Tarifen, hvilket Beløb selvfølgelig falder de mindre Eiendomme til Byrde, der saaledes fik et ikke ubetydeligt Paalæg udover, hvad Loven af 4de Marts 1857 fastsatte som rigtigt i Henshold til den vundne Erfaring og statistiske Oplysninger. Jeg udtaler ikke dette som en Dabel imod Nogen, jeg vil ikke sige, at Majoriteten fra Nerne var uberettiget til at gjøre det som Majoritet i en Forsamling; men jeg nævner det kun som et Factum og som Kjendsgjerninger. Naar man nu med saadanne Kjendsgjerninger for Die seer paa dette Forhold, da troer jeg, at de Herrer maae indrømme, at mine Bemærkninger og Tvivl i denne Henseende om Repræsentantskabets Sammensætning ere nogenlunde begrundede. Jeg veed vel, at man kan svare mig: nu stiller Sagen sig ganske anderledes, nu indstiller Amdsraadet, som er en folkelig Institution, de Mænd, hvoriblandt Justitsministeren vælger Repræsentanterne. Det er nu ganske sandt, og den ærede 7de Landsthingsmand for 2den Areds (Thalbitzer) har ogsaa ved en tidligere Forhandling udtalt, at nu var Tarifen heldigt ordnet og trænger ikke til nogen Forandring, idet Alles Interes-